

Foerster, sodni tajnik I. Kavčnik, odvetnik dr. D. Majaron, sodni pristav Fr. Milčinski, odvetnik dr. M. Pirc, odvet. kandidat dr. A. Švigelj in deželnosodni svetnik K. Wenger (ljubljski odborniki); minist. tajnik dr. J. Babnik na Dunaju, odvetnik dr. J. Hrašovec v Celji in odvet. kandidat dr. J. Zuccon v Pulji (vnanji odborniki). Za računsko pregledovalca sta bila izvoljena g. dr. Fr. Munda, odvetnik, in g. I. Gogola, predsednik notarske zbornice, oba v Ljubljani.

Po tako izpolnjenem dnevnem redu je načelnik g. dr. Andr. Ferjančič zahvalil skupščinarje za udeležbo.

.....

D^R. ALFONZ MOSCHÈ †.

Po kratkej bolezni je dne 15. januarja t. l. zvečer umrl v Ljubljani predsednik odvetniške zbornice dr. Alfonz Moschè, kojega življenje je bilo jako zaslužno vzlasti za razvoj našega domačega juridičnega slovstva.

Porodil se je Alfonz Franc Moschè v Ljubljani dne 6. julija 1839. leta. Oče mu je bil Vid Moschè iz Št. Vida pri Vipavi, pozneje c. kr. katasterski nadzornik in finančni tajnik v Gradci, kjer je umrl l. 1879., mati pa Marija Mayr iz Kranja, umrla l. 1883. Normalko je Alfonz Moschè obiskoval v Trstu in Lincu, gimnazijo pa v Solnogradu, v Zagrebu in v Trstu, kjer je l. 1858. z odliko maturiral. Nekoliko časa na dunajskem vseučilišču, je pravoslovne studije nadaljeval v Gradci in tu l. 1862. prebil drugi izpit. Vstopil je takoj v prakso k finančni prokuraturi v Trstu. Začetkom l. 1864. je bil promoviran doktorjem prava v Gradci. Prebivši dne 18. avgusta 1866 v Trstu odvetniški izpit z nemškimi in laškimi jeziki, je koncem leta izstopil iz prakse pri finančni prokuraturi in začetkom 1867. l. vstopil v odvetniško pisarno dra. Wagnerja v Slovenjem Gradci. Novembra meseca l. 1869. je dovršil odvetniško prakso in storil odvetniško prisego. Ostal je v Slovenjem Gradci do oktobra 1871, ko se je preselil v Ljubljano in tu prevzel odvetniško pisarno nekaj poprej umrlega dra. Goldnerja.

V Ljubljani je dr. Moschè hitro prišel v jako dober glas. Ko ga je že l. 1874. kandidirala slovenska stranka za deželnega poslanca mesta Ljubljane proti kandidatu »ustavovercev« odvetniku dru. pl. Schrey-u, je sicer propadel, toda tudi nasprotniška glasila so mu soglasno izdala spričevalo, da je »splošno priljubljen in jako inteligenten mož«. Zaslul pa je dr. Moschè, ko so se uvedle porotniške razprave, na katerih je on, zagovornik, jako srečno in uspešno nastopal v nekaterih občezanimivih slučajih. Osebito mu je mnogo slave prinesla porotniška razprava l. 1878. proti dvema laškima visokošolcema iz Kopra, ki sta bila obtožena radi veleizdaje. Razprava se je vsled delegacije vršila v Ljubljani in obtožbo je zastopal državni pravdnik iz Gradca grof Gleispach, poznejšnji justični minister in sedanjí višjesodni predsednik. Oba obtoženca sta bila oproščena in umevno je, da so zagovornikoma dr. Moschetu in dr. Zarniku peli slavo vsi laški časopisi doli do Neapolja. Dr. Moschetova pisarna je bila kmalu najboljša, kar dokazuje že to, da so iz nje po vrsti izišli še sedaj delujoči odvetniki gg. drji. Papež, Štempihar, Tavčar, Stor, Krisper, Temnikar, Triller in Georg.

Ni čuda, da je dr. Moschè stopil tudi na politično torišče. Leta 1882. je bil izvoljen v ljubljanski občinski svet, leto kasneje pa v kranjski deželni zbor. V obeh korporacijah je bil načelnik finančnemu odseku, dajal hvalevredne inicijative in zastopal spretno finančne in gospodarske stvari; vzlásti pomenljiv je bil njegov elaborat za kranjski zemljiško-odvezni zaklad, ki je izšel tudi v posebni brošuri. Leta 1889. ni bil več voljen v deželni zbor in je zato tudi izstopil iz občinskega sveta. Kakor se je poprej zanimal za narodni politični in socialni napredek, deloval zanj tudi publicistično, odnosno kot načelnik odbora za »Narodni dom«, tako je poslej, bolj nehoté, pasiven ostal, razun da je deloval za povzdigo rajskega Bleda.

Jasne in nevenljive so pa dr. Moschetove zasluge na polji našega pravniškega slovstva in v borbi za ravnopravnost slovenskega jezika. Ker je bil dr. Razlagov »Pravnik slovenski« l. 1874. prenehal, ni bilo potem slovenskega pravniškega glasila, dasi je bilo potrebno, če se je hotela dokazati popolna sposobnost slovensčine za uradno rabo. Kako je bilo tisti čas s slovensko ravnopravnostjo, dokazuje konečni odlok okr. sodišča v Kamniku z dne 1. oktobra 1880 št. 6854, koji je bil na višji in najvišji

inštanci samo zato kot ničeven razveljavljen, ker je bil izdan v slovenskem jeziku! Vzlic vidnemu prirastku domače inteligence bi pa znabiti še leta in leta čakali na slovenski pravniški list, da ni bilo dra. Moscheta, ki je ž njim lahko nastopil z bok svojega imena in nezavisnosti svoje. In tako je v važni dobi začel izhajati l. 1881. »Slovenski Pravniki«, ki je bil izdatna duševna podpora vsem domačim pravnikom. Dr. Moschè je s svojim listom stal na čelu akciji, s katero se je dosegel znameniti Pražákov ukaz iz l. 1882., temelj bodočemu slovenskemu uradovanju. List je izhajal samo do konca 1883. leta, a koristil je mnogo po svoji stvarni odločnosti. Tudi sicer je bila dr. Moschetova pisarna, v kateri je tista leta bil dr. Tavčar koncipijent in glavni sotrudnik »Slov. Pravnika«, fakična propaganda za slovensko uradovanje. Resno in požrtvovalno voljo dra. Moscheta dokazuje tudi to, da je dal prevesti »Občni sodni red« na slovenski jezik, ki je potem l. 1884. izišel v njegovi zalogi, ki se mu gotovo ni izplačala. Preteklo je zopet nekaj let, v katerih se je pogrešal slovenski pravniški list, in zopet je bil koncem leta 1887. dr. Mosche tist, ki se je na prigovarjanje pokojnega deželnosodnega predsednika Kočevarja in drugih odličnih pravnikov odločil nadaljevati izdavanje »Slovenskega Pravnika«. Res je l. 1888. list izhajal z jedrnato znanstveno vsebino. V »epilogu« koncem letnika je pisal dr. Moschè: »Ni bil moj namen, ko sem v drugič začel izdajati »Slov. Pravniki«, da ga obdržim v svojih rokah, marveč nameraval sem le napotiti za slovenske juriste toli važno podvzetje in ga izročiti o svojem času bodočemu pravniškemu društvu, bodisi drugi osebi.« Ta nada se mu je kmalu izpolnila, kajti začetkom l. 1889. je društvo »Pravniki« prevzelo iz njegovih rok »Slovenski Pravniki« v svojo skrb.

Častno mesto ima torej prerano umrli dr. Alfonz Moschè v naši slovstveni in kulturni zgodovini. Po svojem obsežnem znanji in osebnih lastnostih je bil usposobljen igrati važno vlogo v našem javnem življenji — do konca. Ko je bil l. 1898. izvoljen predsednikom odvetniške zbornice, sestavil je krepko spomenico v obrambo slovenskega jezika pri višjesodnih razpravah v Gradci in jo na čelu odvetniške deputacije pri pravosodnem ministru in ministerskem predsedniku tudi izborno zastopal. Po javnem delu je vedno hrepenel . . . Pokoj sedaj njegovi duši!